

7. Forslag til lov om vandforsyning. (Indenrigsminister *Poul Sørensen*). [A. sp. 1025].

Skriftlig fremsættelse $28\frac{1}{2}$ (F. sp. 403). 1. beh. $14\frac{1}{3}$ (F. sp. 1127). Partiernes ordførere: Ove Hansen, Stæhr Johansen, Enggaard, Nordqvist, Krog Hansen og Hanne Reintoft. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Stæhr Johansen, Juul-Madsen [formand], Poul Schlüter, H. C. Toft, Enggaard [næstformand], Hauch, Kristen Østergaard, Nordqvist, Skovmand, Arthur Jacobsen, Hans Hækkerup, Ove Hansen, Waldemar Laursen, Axel Ivan Pedersen, Børge Schmidt, Chr. Thomsen og Krog Hansen). Beretning (B. sp. 1557) afgivet $20\frac{1}{9}$.

Lovforslaget var identisk med det af indenrigsministeren den 7. december 1967 fremsatte lovforslag, som ikke nåede at komme til 1. behandling inden udskrivning af folketingsvalget.

Om baggrunden for lovforslaget samt om dettes nærmere indhold henvises derfor i det hele til omtalen på side 429.

Ved 1. behandling modtoges lovforslaget med overvejende velvilje af næsten alle partiernes ordførere.

Ove Hansen (S) udtalte glæde over, at man nu ville få en moderne vandforsyningslov, som kommunerne kan leve med og disponere efter. Han anførte, at der ikke mindst i Københavnsområdet er store problemer, hvis løsning har ventet på denne lovgivning.

Stæhr Johansen (KF) udtrykte også tilfredshed med lovforslagets fremsættelse. Han fandt, at oprettelsen af et vandforsyningsråd af rådgivende karakter var en rigtig foranstaltning, men mente, at man nøje måtte drøfte arbejdsformen i rådet for at sikre, at muligheden for hurtige afgørelser ikke blev formindsket i forhold til den nuværende lovgivning.

Enggaard (V) ønskede som de øvrige ordførere visse spørgsmål nærmere drøftet i et folketingsudvalg. Han nævnte bl. a. lovforslagets bestemmelse om kommunal vandindvindingstilladelse til vanding af afgrøder med indtil 2.000 m³ årligt, idet han var af den opfattelse, at denne regel mange steder kan forekomme urimeligt begrænsende. Han mente i øvrigt ikke, at det ville være rigtigt, om folketingsudvalget veg tilbage for at undersøge og prøve at finde en løsning på hovedstadsområdet vandforsyning.

Nordqvist (RV) anførte bl. a., at man under hensyn til udviklingen henimod større kommunale enheder og til, at knaphed på drikkevand formentlig over en kort årrække vil føre til nedlæggelse af en del mindre vandværker, alvorligt måtte overveje en ordning som den svenske med egentlige vanddomstole, hvilket han fandt